

El castell d'Ultrera 533 m

(Rosselló)

Horari: 2 h 30 min, 1 h 30 min per a la pujada i 1 h per a la baixada

Desnivell: 450 m

Dificultat: camí ben assenyalat, amb pintura i rètols. No té pèrdua. grimpada i pas d'escala en arribar al castell.

Època: tot l'any, però la serra de l'Albera és molt seca i calorosa a l'estiu, la primavera i la tardor són les millors èpoques per recórrer-la.

Cartografia: 2549 OT Banyuls a Esc. 1:25.000 de l'IGN francès.

Bibliografia: Côte Vermeille, Albères, Vallespir. Balades et randonnées. A PIED, de diversos autors. Chamina Edition.

Accés: Cal passar la frontera de la Jonquera i, prenent la primera sortida de l'autopista a El Voló, seguir en direcció a Argelès per la carretera D 618. A 11 Km de El Voló prenem la sortida a la D50 cap el poble de Sureda (Sorède, en francès). Enllacem amb la D2 que recorre els pobles al peu de la serra de l'Albera. Travessem el poble i al cap de 1,5 Km prenem a mà esquerra la carretereta que porta al veïnat de La Vall. Podríem haver agafat aquesta carretereta al poble de Sant Andreu de la Sureda (Saint André). Al cap de 800 estacionem prop d'un revolt on comença la pujada al nucli de la Pava, pal indicador.

Descripció: excursió curta però esportiva, fins i tot aèria, al cor de la serra de l'Albera, en la que pujarem a una antiga fortalesa sobre un esperó de roca amb vistes panoràmiques. Sortim de la cota 109 m i per un camí de bast empedrat guanyem altura cap al nucli de la Pava. Seguirem en tot moment el sender PR ARG5. Mentre pugem tenim davant el cim punxegut al que anem i al darrere distingim el blau del mar. En quinze minuts arribem a la Pava, format per tres habitatges i l'església romànica de Sant Ferriol de la Pava que data dels segles X i XI. En sortim per una pista a mà dreta que encara el cim i s'endinsa en un alzinar. Al cap de 400 m un nou indicador ens fa abandonar la pista i empenem un corriol en forta pujada. En una obaga, a recer d'una gran roca trobem una font amb marges empedrats on fer una pausa. Guanyem de nou altura dintre el bosc d'alzines, algunes de les quals són sureres. A 336 m arribem a un coll sobre el llom i canviem de vessant. Ara tenim vistes cap a mar i també cap a Sureda, la plana del Rosselló i el Canigó. Guanyem altura pel vessant occidental del llom. Veiem a prop el Santuari de la Mare de Déu del Castell (s. XVII), accessible des de Sureda per una bona pista. Passem per les runes d'un assentament annex al castell (405 m). Més amunt, a l'altura del puig de Sant Miquel a 465 m trobem les bases dels murs d'un segon assentament. Un nou indicador assenyalava el camí que en 15 minuts ens portaria al Santuari de la Mare de Déu del Castell. És una opció que no seguim. A partir d'aquest punt ens movem sobre el camí empedrat d'entrada al castell amb trams i revolts esglaonats. Dalt de tot una escala de ferro de dos metres fixada a la roca ens dona finalment accés al castell d'aspecte inexpugnable. Està derruït, en queden les bases dels murs gruixuts. El més sencer és la capella de Santa Maria construïda al voltant de l'any 1000. Les vistes a 360º paguen l'esforç de la costeruda pujada. En un pollegó proper, 40 metres més avall hi ha una petita escola d'escalada amb vies equipades i gent que hi escala. Entre nosaltres i el mar hi ha la profunda vall anomenada justament així: la Vall, dominada per la Torre de la Maçana bastida en el s XIII a 794m. Tornem per on hem vingut amb l'opció d'anar al Santuari, 30 min d'anada i tornada.

